

РЕШЕНИЕ

№ 5210

гр. София, 08.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 71 състав,
в публично заседание на 15.09.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Бозуков

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **7532** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във връзка с чл. 118, ал.1 от КСО.

АССГ е сезиран с жалба от К. И. Д., ЕГН [ЕГН], срещу решение № Ц 1040-21-55/09.07.2020 г. на Директора на ТП на НОИ- С. град.

Излага съображения за незаконосъобразност на акта и моли същият да бъде отменен като такъв. Представя писмени бележки.

Ответникът оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Представя подробни писмени бележки.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С атакуваното решение от 09.07.2020 г. е прието, че на основание чл. 114, ал. 2, т. 2 и чл. 114, ал. 3 от КСО е издадено разпореждане № РВ-3-21-00753979/18.05.2020 г. на Ръководителя на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ -С. град, с което е разпоредено К. И. Д. да възстанови добросъвестно получено парично обезщетение поради общо заболяване по болничен лист № Е 20197339747 за периода от 13.05.2019 -до 11.06.2019 г. вкл. в размер на 438.82 лв. -главница.

В хода на административното производство е установено, че от [фирма] за К. И. Д. в ТП на НОИ - С. град е представено удостоверение по образец приложение № 9 към чл. 8, ал. 1 от Наредба за паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване /НПОПДОО/ с данни относно правото на парично обезщетение по болничен лист № E20197339747 за периода от 13.05.2019 г. до 11.06.2019 г. вкл.

В регистър на трудовите договори е подадено уведомление по чл. 62, ал. 5 от Кодекса на труда за сключен на 02.04.2019г. трудов договор между К. И. Д. и „Г. 2017 Е.. Подадени са данни за прекратяване на трудовото правоотношение считано от 01.06.2019 г.

По реда на НПОПДОО за периода на отпуск за временна неработоспособност, разрешен с болничен лист № E20197339747, на жалбоподателя Д. е изплатено парично обезщетение за 18 работни дни в размер на 438,82 лв.

При извършена проверка от контролен орган на ТП на НОИ - С. град на [фирма], приключила с констативен протокол № КП-5-21-00714169/04.02.2020 г., били установени следните относими обстоятелства:

Съгласно писмо вх. № 1043-21-1126#22.01.2020 от ТД на НАП - С. дружеството нямало регистрирани фискални устройства и декларирани търговски обекти.

С декларация от 04.02.2020 г. управителят на [фирма] - Ц. Б. П. декларирал пред контролните органи на ТП на НОИ - С. град, че не е сключвал трудови договори за периода от месец 04/2019 г. до месец 05/2019 г., не били начислявани и изплащани трудови възнаграждения и нямало лица, които да са извършвали трудова дейност в дружеството през съответния период.

На основание чл. 44 - 46 от АПК и с цел гарантиране на осигурителните права на лицето, за което са подавани данни по чл. 5, ал. 4 от КСО от [фирма], контролните органи на ТП на НОИ - С. град са предприели действия за събиране на сведения и писмени обяснения, относно упражнявана от същия трудова дейност в дружеството. С писмо вх. № 1043-21-П26#18/23.04.2020 К. И. Д. предоставил следните сведения: адрес на работното място - „Б. шосе" № 1, длъжност „ел. техник -ремонт на машини", трудовото възнаграждение било изплащано в брой от административен служител на същия адрес. Приложено е копие на трудов договор.

Въз основа на данните, предоставени от ТД на НАП - С. и представената декларация от управителя - Ц. Б. П. била установена липса на доказателства за съществуване на трудови правоотношения в [фирма] за периода месец 04/2019 г.-месец 05/2019 г.

Предвид направените констатации и на основание чл.108, ал.1, т.3 от КСО, на дружеството били издадени задължителни предписания за заличаване на данните по чл. 5, ал. 4, т.1 от КСО, подадени за периода от месец 04/2019г. до месец 05/2019 г. Задължителните предписания са връчени на дата 04.02.2020 на управителя Ц. Б. П., не са обжалвани и са влезли в законна сила на 19.02.2020г.

На 16.03.2020 г., в изпълнение на издадените задължителни предписания, данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, подадени от [фирма] за периода от месец 04/2019 г. до месец 05/2019 г. са заличени от дружеството.

Видно от текста на чл. 4. ал. 1 т. 1 от КСО, задължително осигурени за общо заболяване и майчинство, инвалидност поради общо заболяване, старост и смърт,

трудова злополука и професионална болест и безработица по този кодекс са работниците и служителите, независимо от характера на работата, от начина на заплащането и от източника на финансиране, с изключение на лицата по чл. 4а, ал. 1.

Осигурените лица за общо заболяване и майчинство имали право на парично обезщетение вместо възнаграждение за времето на отпуск поради временна неработоспособност и при трудоустрояване, ако имат най - малко 6 месеца осигурителен стаж като осигурени за този риск (чл. 40, ал. 1 от КСО).

Отпускането и изчисляването на паричните обезщетения за временна неработоспособност, трудоустрояване, бременност и раждане и за отглеждане на малко дете и помощите от държавното обществено осигуряване се извършвали въз основа на данните по чл. 5, ал. 4. т. 1 и чл. 33, ал. 5, т. 12, както и на данните, декларирани в подадените документи за изплащане на обезщетенията и помощите от държавното обществено осигуряване при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет. (чл. 54к от КСО).

Съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО, осигуряването възниквало от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължавало прекратяването ѝ.

С §1, ал. 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби (ДР) на КСО била въведена легалната дефиниция на понятието „Осигурено лице“, същото е физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1, и за което са внесени или дължими осигурителни вноски.

С оглед цитираните от АО нормативни разпоредби, резултата от извършената проверка по разходите на ДОО на [фирма] и липсата на доказателства за извършвана трудова дейност от лицето, за което има подадени данни по чл. 5, ал. 4. т. 1 от КСО - К. И. Д., контролните органи на ТП на НОИ - С. град са приели, че същото не е осигурено лице по смисъла на чл. 10 от КСО, чрез дружеството.

Съгласно чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО добросъвестно получените суми за осигурителни плащания не подлежат на възстановяване от осигурените лица с изключение на следните случаи, в които възстановяването на сумите е без лихва до изтичането на срока за доброволно изпълнение, когато след изплащането им са представени нови документи или данни, които имат значение за определяне на правото, размера и срока на изплащане.

В резултат на гореизложеното и на основание новите данни по смисъла на чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО било констатирано, че на К. И. Д. неоснователно е изплатено парично обезщетение за временна неработоспособност в размер на 438,82 лв., тъй като същият не бил осигурено лице по смисъла на чл. 10 от КСО чрез [фирма].

В хода на контролното производство по чл.117 от КСО, с оглед цялостното изясняване на фактичката обстановка е извършена повторна проверка, при която се установило следното:

По данни от Регистър на трудовите договори от [фирма] било подадено уведомление по чл. 62, ал. 5 от Кодекс на труда за сключен на 02.04.2019 г. трудов договор с К. И. Д. и дата на прекратяване на трудовото правоотношение - 01.06.2019 г.

От [фирма] били подадени данни по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО за жалбоподателя Д. за месец 04/2019 г. с 19 отработени дни, с първи ден в осигуряване 02.04.2019 г., а за месец 05/2019 г. - 6 отработени дни, 3 дни с възнаграждение по реда на чл.40, ал.5 от КСО и 11 дни с право на парично обезщетение по реда на чл.40, ал.1 от КСО, не бил отразен последен ден на осигуряване.

Данните били заличени 16.03.2020 г., в изпълнение на задължителни предписания, издадени от контролен орган на ТП на НОИ - С. град на основание чл.108, ал.1, т. 3 от КСО.

С писмо вх. № Р14-21-000-00-[ЕГН]/17-5-2019 г. от [фирма] в ТП на НОИ - С. град е представено удостоверение по образец приложение № 9 към чл.8, ал.1 от Наредба за паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване /НПОПДОО/ с данни относно правото на парично обезщетение по болничен лист № Е20197339747, издаден на К. И. Д. за периода от 13.05.2019г. до 11.06.2019]. вкл.

Видно от предоставените от К. И. Д. сведения по реда на чл. 44-46 от АПК, същият е декларирал работно място с адрес: [населено място], [улица].

По данни от Търговски регистър имало пет дружества със статут „развиващ дейност“, на които адресите по седалище са [населено място], [улица], като [фирма] не било едно от тях. По данни от регистър на трудовите договори с две от дружествата - [фирма] и [фирма] /в несъстоятелност/ Д. е бил в трудови правоотношения /за периода от 11.12.1979г. до 28.02.2003г. и за периода от 04.03.2003г. до 01.04.2019г./.

В приложените към жалба вх. № Ц 1012-21-255/15.06.2020 г. разплащателни ведомости /фишове/ за месеците 04/2019 г., 05/2019 г. и 06/2019 г. за К. И. Д., липсвали подпис на управител и печат на [фирма], а във разплащателните ведомости за месеците 05/2019 г. и 06/2019 г. било отразено „звено М.“, но липсвали данни за работодател.

Съгласно писмо вх. № 1043-21-1126*8/22.01.2020 от ТД на НАП - С. [фирма] нямало регистрирани фискални устройства и декларирани търговски обекти.

Съгласно декларация от управителят на „Г. 2017“ Е. за периода от месец 04/2019 г. до месец 05/2019 г. в дружеството нямало назначени лица по трудови правоотношения, не били начислявани и изплащани трудови възнаграждения и нямало лица, които да са извършвали трудова дейност в дружеството през съответния период.

От въведената с §1, ал. 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби (ДР) на КСО легалната дефиниция на понятието „осигурено лице“ следвало, че едно от условията, на които трябва да отговаря лицето, за да се счита за осигурено, е да извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 от КСО. Наличието на валидно сключено и непрекратено трудово правоотношение не било достатъчно, за да възникне осигурително правоотношение и произтичащите от него права на обезщетение. Не съществувала идентичност на трудовото и осигурителното правоотношение. Наличието на трудово правоотношение в повечето случаи водело до възникване и на осигурителното правоотношение, но не било достатъчно. Изискването на законовата разпоредба, съдържаща определението за „осигурено лице“ по смисъла на КСО, е лицето да упражнява трудова дейност, т.е. не било достатъчно лицето да има сключен трудов договор и валидно възникнало трудово правоотношение, а следвало да осъществява трудова дейност въз основа на това правоотношение. Изключение от това правило били регламентирани от изречение второ на т. 3 от § I, т. 1 на ДР на КСО случаи по чл. 9, ал. 2, т. 1-3 от КСО, т.е. за случаите на разрешен отпуск, при които лицето не осъществявало трудова дейност, по времето на отпуска се зачитало за осигурителен стаж, без да се правят осигурителни вноски.

Предвид гореизложеното, в това административно производство било установено по безспорен начин, че на К. И. Д. неоснователно е изплатено парично обезщетение за

временна неработоспособност по болничен лист с E20197339747 за периода от 13.05.2019 г. до 11.06.2019 г. вкл. за 18 работни дни в размер на 438,82 лв., тъй като същият не е извършвал трудова дейност в дружеството „Г. 2017“ ВООД и нямал качество на осигурено лице по смисъла на чл.10 от КСО чрез това дружество.

По изложените съображения обжалваното Разпореждане № РВ-3-21-00753979/18.05.20201. на Ръководителя на контрола по разходите на ДОО в ТП па НОИ -С. град, издадено на основание чл. 114, ал. 2, т.2 и чл.114, ал.3 от КСО за възстановяване на добросъвестно получено парично обезщетение поради общо заболяване за периода от 13.05.2019 г. до 11.06.2019 г. вкл., се явявало правилно постановено и не следвало да се отменя от РО, а подадената жалба от К. И. Д. се явявала неоснователна, поради което не следвало бъде уважена.

От правна страна съдът намира следното:

Видно от доказателствата, събрани и приети по делото е установено, че жалбоподателя е бил във временна неработоспособност за периода от 13.05.2019 г. до 11.06.2019 г. включително по представено удостоверение-приложение № 9 към болничен лист № E 20197339747 по чл. 8, ал. 1 от Наредба за паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване /Н ПОП ДОО/.

Съгласно текста на чл. 4, ал. 1, т. 1 от КСО задължително осигурени за общо заболяване и майчинство, инвалидност поради общо заболяване, старост и смърт, трудова злополука и професионална болест и безработица по този кодекс са работниците и служителите, независимо от характера на работата, от начина на заплащането и от източника на финансиране, с изключение на лицата по чл. 4а, ал. 1.

Съгласно чл. 40, ал. 1 от КСО осигурените лица за общо заболяване и майчинство имат право на парично обезщетение вместо възнаграждение за времето на отпуск поради временна неработоспособност и при трудоустрояване, ако имат най-малко 6 месеца осигурителен стаж като осигурени за този риск.

Текстът на чл. 54к от КСО определя, че отпускането и изчисляването на паричните обезщетения за временна неработоспособност, трудоустрояване, бременност и раждане и за отглеждане на малко дете и помощите от държавното обществено осигуряване се извършват въз основа на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 и чл. 33, т. 12, както и на данните, декларирани и подадените документи за изплащане на обезщетенията и помощите от държавното обществено осигуряване при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет.

Установяването дали е имало правно основание за подаването на тези данни в Р. и дали те са правилно подадени от осигурителите се реализира само при упражняването на последващ контрол от контролните органи на ТП на НОИ, при назначена проверка, респективно ревизия при осигурителя. Информацията относно трудовоправната, счетоводна и разплащателна документация, от която да се установи основателно ли са подадени данни за осигурителен стаж и дали декларирания размер на осигурителния доход съответства на изплатения на съответното лице, би могло да бъде установено именно при евентуален последващ контрол.

Извършването на проверка по разходите на ДОО по реда на чл. 108 от КСО касае контрол по спазването от осигурителите на нормативните актове по ДОО във връзка с дейността, възложена на НОИ, включително коректността на подаваните от осигурителя данни в Регистъра на осигурените лица, въз основа на които се отпускат

и изчисляват паричните обезщетения. Всички документи, включително и първични счетоводни документи, във връзка с извършване на дейност от осигурителя, възникването на трудово правоотношение, респективно на осигурително правоотношение, начисляване и изплащане на трудови възнаграждения, подаване на данни по чл. 5, ал. 4 от КСО, следва да се съхраняват от осигурителя в качеството му на такъв и във връзка с извършването на проверки от компетентните органи на НАП, НОИ и ИА ГИТ с оглед възложените им от закона дейности. Работниците и служителите, назначени по трудов договор не разполагат с документите, от които да се установи цялостната дейност на осигурителя по отношение на упражняваната търговска/стопанска дейност и осъществяването на общественото осигуряване на назначените по трудов договор лица. В тази връзка, при извършване на проверка по разходите на ДОО на осигурителя, страна в производството е само проверявания осигурител, и само той може да бъде адресат на административния акт (задължителни предписания съгласно чл. 37, ал. 1 и чл. 38, ал. 1 от ИНСТРУКЦИЯ № 1 от 3.04.2015 г. за реда и начина за осъществяване на контролно-ревизионна дейност от контролните органи на Националния осигурителен институт), издаден в резултат на проверката. Действително констатираните данни за невнесени осигурителни вноски от [фирма] са основание за извършване на проверка в осигурителя, за да бъде установено дали те са били дължими.

Съгласно разпоредбите на чл. 10, ал. 1 от КСО, респективно § 1, т. 3 от ДР на КСО вноските са дължими само при възникнало осигурително правоотношение. При извършената в случая проверка по разходите на ДОО на [фирма] не се доказва реално упражняване на трудова дейност от лицата, в т.ч. и от жалбоподателя, нещо повече с декларация от 04.02.2020 г. управителят на [фирма] - Ц. Б. П. е декларирал пред контролните органи на ТП на НОИ - С. град, че не е сключвал трудови договори за периода от месец 04/2019 г, до месец 05/2019 г., не са начислявани и изплащани трудови възнаграждения и няма лица, които да са извършвали трудова дейност в дружеството през съответния период.

С §1, ал. 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби (ДР) на КСО е въведена легалната дефиниция на понятието „осигурено лице” - физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1, и за което са внесени или дължими осигурителни вноски.

От съдържанието на цитираното определение за „осигурено лице“ следва, че едно от условията, на които трябва да отговаря лицето, за да се счита за осигурено, е да извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 от КСО.

Наличието на сключен трудов договор, сочено като основно доказателство от жалбоподателя, не е единственото и необходимо условие за възникване на осигурително правоотношение, което е основание за изплащане на парично обезщетение, изчислено по данните, подадени по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО. Не съществува идентичност на трудовото и осигурителното правоотношение. Съгласно разпоредбата на чл. 10 от КСО основанието за възникване на осигурително правоотношение е упражняването на трудова дейност, за която се дължат осигурителни вноски, част от които са за сметка на осигуреното лице. В този смисъл е и установената съдебна практика на

ВАС, Шесто отделение - Решение № 211/08.01.2016 г. на ВАС по адм.д.№ 3681/2015 г.; Решение № 13316/24.10.2012 г. на ВАС по адм.д.№ 7235/201: Решение № 13914/20.11.2014 г. на ВАС по адм.д.№ 9260/2014 г.; Решение № 7164/16.06.2015 т. на ВАС по адм. д.№ 9940/2014 г. и др.

В конкретния случай, при определяне и изчисляване на паричното обезщетение за временна неработоспособност по горесцитирания болничен лист и по удостоверение-приложение № 9 по чл. 8, ал. 1 от НПОПДОО в дохода, от който е било определено паричното обезщетение е включен осигурителен доход, за месеците 04 и 05.2019 г., подаден по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО от [фирма].

При извършената проверка от контролен орган на ТП на НОИ - С. град на [фирма] с ЕИК[ЕИК], приключила с констативен протокол № КП-5-21-00714169/04.02.2020 г., са установени следните относими обстоятелства:

Съгласно писмо вх. № 1043-21-1126#8/22.01.2020 от ТД на НАП - С. дружеството няма регистрирани фискални устройства и декларирани търговски обекти.

С декларация от 04.02.2020 г. управителят на [фирма] - Ц. Б. Йонов е декларирал пред контролните органи на ТП на НОИ - С. град, че не е сключвал трудови договори за периода от месец 04/2019 г. до месец 05/2019 г., не са начислявани и изплащани трудови възнаграждения и няма лица, които да са извършвали трудова дейност в дружеството през съответния период.

На основание чл. 44 - 46 от АПК и с цел гарантиране на осигурителните права на лицето, за което са подавани данни по чл. 5, ал. 4 от КСО от [фирма], контролните органи на ТП на НОИ - С. град са предприели действия за събиране на сведения и писмени обяснения, относно упражнявана от същия трудова дейност в дружеството. С писмо вх. № 1043-21-1126#18/23.04.2020 К. И. Д. е предоставил следните сведения: адрес на работното място - [населено място], „Б. шосе” № 1, длъжност „ел.техник -ремонт на машини”, трудовото възнаграждение е изплащано в брой от административен служител на същия адрес и представя документи.

Имайки предвид предоставените и коментиранияте по-горе от К. И. Д. сведения по реда на чл.44-46 от АПК, съгласно които същият е декларирал, че работно му място е с адрес: [населено място], [улица] направена проверка на заявеното от лицето от контролния орган и е установено, че:

По данни от Търговски регистър на заявения адрес [населено място], [улица] има вписвания за търговски дружества, като [фирма] не е едно от тях. По данни от регистър на трудовите договори с две от дружествата с вписвания за сочения адрес са [фирма] и [фирма] /в несъстоятелност/, жалбоподателят в предходни периоди е бил в трудови правоотношения, както следва: за периода от 11.12.1979 г. до 28.02.2003 г. и за периода от 04.03.2003 г. до 01.04.2019 г. Относно представените от жалбоподателя в производството документи - фишове за месеците 04/2019 г., 05/2019 г. и 06/2019 г. е видно, че липсват подпис на управител и печат на [фирма], както и че за месеците 05/2019 г. и 06/2019 г. е отразено „звено М.” и липсват данни за работодател.

Предвид резултата от установените нови данни от проверките, обосновано е

прието, че К. И. Д. не е бил осигурено лице за периода от месец 04/2019 г. до месен 05/2019 г. включително по смисъла на чл. 10, ал. 1 и § 1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО по правоотношение с [фирма], ЕИК[ЕИК]., като данните по чл. 5, ал. 4 от КСО за двата месеца, послужили при преценката на правото на ПОВН през 2019 г., са били заличени от дружеството в изпълнение на задължителните предписания, издадени от контролен орган на ТП на НОИ - С. град на основание чл.108, ал.1, т.3 от КСО.

На основание коментираните нови доказателства от извършените проверки, в резултат на които е установено, че е налице невъзникналото осигурително правоотношение и са заличени данните по чл. 5, ал. 4 от КСО, които имат значение за определяне на правото, размера и срока на изплащаното ПОВН, Ръководителя на контрола по разходите на държавно обществено осигуряване е постановил и потвърденото с оспореното решение разпореждане № РВ-3-21-00753979/18.05.2020 г., с което на основание чл. 114, ал. 2 и 3. във връзка с чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО е разпоредено жалбоподателя да възстанови добросъвестно получено парично обезщетение за временна неработоспособност (ПОВИ), изплатено му за времето от 13.05.2019 г. до 11.06.2019 г. вкл. в размер на 438.82 лв.

Въз основа на изложеното и предвид събраните доказателства, съдът намира за изцяло неоснователни доводите на жалбоподателя, че административния орган е постановил решението си при несъобразяване с материалните разпоредби.

При условие, че са събрани доказателства, че са налице отрицателните предпоставки за отпускане на ПОВН на жалбоподателя и предвид факта, че е събрана необходимата информация, даваща основание да се стигне до извода, че лицето не е полагало труд в търговското дружество, което изключва качеството му на осигурено лице, имащо право да получи парично обезщетение за временна неработоспособност, то целта на закона за възстановяването на неоснователно изплатената сума от лицето е налице. В този смисъл правомощието за издаване на обжалваното разпореждане е използвано изцяло в унисон с целта на закона и прогласяването му като неправилно на това основание не може да бъде направено.

При така изяснената фактическа обстановка и с оглед коментираните правни норми съдът счита, че атакуваното Решение на Директора на ТП на НОИ С. - град е правилно, обосновано и законосъобразно, постановено при спазване на законовите разпоредби, а жалбата на К. И. Д. е неоснователна, недоказана и необоснована, поради което следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора в тежест на жалбоподателя остават направените от него разноски. Ответникът претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение, поради което и на основание чл. 78 ГПК вр. чл. 37 от Закона за правната помощ вр. чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, съгласно която възнаграждението по адм. дела е от 100 до 200 лева, жалбоподателят следва да му заплати юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

Водим от горното АССГ

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на К. И. Д., ЕГН [ЕГН], срещу решение № Ц 1040-21-55/09.07.2020 г. на Директора на ТП на НОИ- С. град, с което е отхвърлена жалбата на Д. против разпореждане № РВ-3-21-00753979/18.05.2020 г. на Ръководителя на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ -С. град и същото е потвърдено.

ОСЪЖДА К. И. Д. с ЕГН [ЕГН], да заплати на ТП-С. град на НОИ направените по делото разноси за юрисконсултско възнаграждение в размер общо на 100 лева.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: